

Megnyílt szívem kapuja,
bent lélekkunyhóm ontja
a meleget, mint sálat
körbe teker, rám lehel;

melege csurran cseppen,
rám hull az őszi levél,
szemlesütve egy darázs
körtébe fúrja fejét.

Szélbe szórom száradni
tenyérbe hullott könnyem,
mert nem lehetsz mellettem -
lelkem árnyát oszlatni.